

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 25.01.2018 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в закрито заседание на 25.01.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

като разгледа дело номер **12574** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.204, ал.4 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по молба на Н. Д. Р. от [населено място], 1000, [улица], ет.1, ап.6 срещу Фонда за гарантиране на влоговете в банките(ФГВБ), за обезщетение за имуществени вреди в размер на 1203,87 лв.- пропуснати ползи, изразяващи се в законна лихва за периода от 06.11.2014 г. до 02.12.2014 г. (или 378,84 лв.) върху изплатената му от фонда сума в размер на 160 042,52 лв. на 02.12.2014 г. по договора му с К..

С Молба от 07.12.2017 г. са отстранени нередовностите, посочени в разпореждане от 29.11.2017 г. Твърди, че вредите, изразяващи се в пропуснати ползи в претендирания размер, са причинени с бездействие, а именно с мълчалив отказ и неизплащане на претендираните от него суми с поканата-искане от 17.10.2017 г., както и преди това бездействието на длъжностните лица от ФГВБ да му заплатят същите, считано от 02.12.2014 г. Поддържа направеното искане за спиране на производството до произнасяне на С. по дело С-571/2016 г., касаещо преюдициално запитване и Директива 94/19/ЕО, тъй като произнасянето по него, ще е от значение за производството по делото и до произнасяне на ВКС по образувано тълкувателно дело в тази връзка.

Съдът намира, че искането за спиране е основателно.

Доколкото ищецът твърди причинени имуществени вреди от неизпълнение на задължения, произтичащи и позовавайки се на норми и на европейското право, то първият въпрос, който стои за разрешаване пред административния съд, е свързан с това дали той е компетентен да разгледа така предявените искове съобразно приложимия процесуален ред. Поради липсата на изрична законова регламентация на процесуалния ред, по който се реализира отговорността на държавата за нарушение на

правото на ЕС, е образувано т. д. № 2/2015 на ВКС и ВАС по въпросите: 1. Кой е компетентният съд, който следва да разгледа искова молба с правно основание чл. 4, § 3 от Д., с която се търси реализиране на отговорността на държавата за нарушение на правото на ЕС; 2. Кой е приложимият процесуален ред за разглеждане на искова претенция с правно основание чл. 4, § 3 от Д.. Тълкувателното дело е спряно до постановяването на решение на С. по образуваното във връзка с преюдициалното запитване на Варненския административен съд дело С-571/16 по въпроса: "Разпоредбата на чл. 4, § 3 от Договора за ЕС и изискванията, поставени от Съда по делото F., следва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат исковете за вреди от нарушения на правото на ЕС да се разглеждат по ред, като този по чл. 45 и чл. 49 от ЗЗД, който изисква внасяне на пропорционална държавна такса и доказване на виновно поведение, както и по ред, като този по чл. 1 от ЗОДОВ, който макар да предвижда носенето на обективна отговорност и съдържа специални правила, улесняващи достъпа до съд, се прилага само за вреди от отменени незаконосъобразни актове и незаконосъобразни фактически действия/бездействия на администрацията, и не обхваща хипотези на нарушения на правото на ЕС, извършени от други държавни органи, с правни действия/бездействия, които не са отменени по съответния ред?". Свързан с този е и другият поставен въпрос от Варненския административен съд, а именно: "Разпоредбата на чл. 4, § 3 от Договора за ЕС и принципите на равностойност и ефективност, трябва ли да се тълкуват в смисъл, че при липсата на национална уредба, допускат компетентността на съда и реда за разглеждане на исковете за вреди от нарушения на правото на ЕС да се определят според публичния орган, който е извършил нарушението и според характера на действието/бездействието, с което е осъществено нарушението, при положение, че прилагането на тези критерии има за последица разглеждане на исковете от различни съдилища - общи и административни, по различен процесуален ред - ГПК и АПК, изискващ внасяне на различни държавни такси - пропорционални и прости, и доказване на различни предпоставки, вкл. наличието на виновно поведение?".

Във връзка с горното съдът намира, че отправеното преюдициално запитване по определение от 04.11.2016г. на АС – [населено място], 8 състав по адм.д. № 560/2016г. до Съда на Европейския съюз се явява преюдициално по отношение на разрешаването на спора в настоящото производство по двата допустими иска – втория и третия. Поради това съдът намира, че производството по настоящото дело следва да бъде спряно до постановяването на тълкуване от Съда на Европейския съюз по отправеното преюдициално запитване (В този смисъл и определение № 6332 от 22.05.2017г. на ВАС по адм.д. № 5529/2017г. на ВАС).

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че са налице предпоставките по чл. 631 ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 229 ал. 1 т. 4 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА съдебното производство по настоящото адм. дело № 12574/2017г. по описа на АССГ по исковата молба на Н. Д. Р. от [населено място], 1000, [улица], ет.1, ап.6 срещу Фонда за гарантиране на влоговете в банките(ФГВБ), за обезщетение в размер на 1203,87 лв.-пропуснатата полза, изразяваща се в законната лихва за периода от 06.11.2014 г. до 02.12.2014 г. (или 378,84 лв.) върху изплатената му от фонда сума в

размер на 160 042,52 лв. на 02.12.2014 г. по договора му с К..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на съобщението чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Препис от определението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните

СЪДИЯ: